

Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti
NEDĚLNÍČEK

ÚNOR 2012

SLŮVKO FARAŘE

Přibrzdi !!!

Možná by nadpis dnešního slůvka mohl někomu znít jako pokyn učitele autoškoly směrem k žákovi, který si uvědomil, že přece jenom řídí zajímavý vynález, kterému říkáme automobil, a ten ho poslouchá na sešlápnutí plynu.

Ne! Není to z autoškoly. Je to ze života naší farnosti.

Pokusím se to vysvětlit.

Vlhne nám kostel. To většina z nás ví. Zčásti je to přirozené, jelikož stará budova je postavena tak, že zdi bez izolace nasávají vlhkost z terénu, na kterém stojí. Chtěli bychom tuto vlhkost snížit. Jsou určité možnosti. A pokud se ty možnosti „uchopí do rukou“, existuje i šance získat nějaký příspěvek z různých dotačních programů. Náš kostel svatého Martina je kulturní památkou, proto se podle zákona vyjadřují k zásahům do objektu i pracovníci státní památkové péče. Pokud se už do objektu kostela bude zasahovat, je rozumné vyměnit i dlažbu kolem kostela, protože ta je už nevyhovující a na pokraji své životnosti. Vyjádření Památkové péče je však nekompromisní – není přípustná betonová dlažba (tzv. zámková), která je položena při vjezdu na kostelní nádvoří. Tím se ale celý záměr komplikuje. Památkáři vyžadují novou dlažbu z přírodního kamene.

Potřebujeme, aby po nové budoucí dlažbě mohli chodit lidé, kteří mají například potíže s chůzí, aby se po ní dalo dobře jet s dětským kočárkem nebo s invalidním vozíkem. Potřebujeme, aby po ní mohli chodit lidé ve sváteční obuvi a necítili se jako na tankodromu.

Potřebujeme, aby na novou dlažbu mohla také najet i těžší vozidla, která zajišťují údržbu a provoz kostela a aby se tam dal např. bez problémů odklízet v zimě sníh menší radlicí. A přitom chceme, aby kolem nejstarší dominanty našeho města bylo hezky a cítil se tady dobře i cizí návštěvník.

Proto je v nadpisu slovo „PŘIBRZDI“. Že to prostě nepůjde tak lehce a rychle, jak jsme si mysleli. O dalších krocích v tomto záměru vás budeme informovat.

Pavel Kuchař,

farář

POSELSTVÍ papeže Benedikta XVI.

U PŘÍLEŽITOSTI 20. SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH

(11. ÚNORA 2012)

«Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.» (Lk 17, 19)

Drazí bratři a sestry,

u příležitosti Světového dne nemocných, který budeme slavít 11. února 2012, v den památky Panny Marie Lurdské, toužím obnovit svou duchovní blízkost vůči všem nemocným, kteří se nacházejí v léčebných zařízeních anebo v rodinné péči. Projevuji každému z nich výrazy starostlivosti a lásky celé církve. Šlechetným a láskyplným přijetím každého lidského života, především slabého a nemocného, vyjadřuje křesťan důležitou stránku svého vlastního evangelního svědectví podle Kristova příkladu, který se skláněl k člověku a jeho duchovním i hmotným bolestem, aby je uzdravoval.

Setkání Ježíše s deseti malomocnými, o němž vypráví evangelium sv. Lukáše, a zvláště Pánova slova řečená jednomu z nich: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ (v. 19), nám pomáhají, abychom si uvědomili důležitost víry pro ty, kdo se přibližují k Pánovi pod tíhou utrpení a nemoci. Při setkání s Pánem mohou doopravdy zakusit, že **ten, kdo věří, nikdy není sám!** Bůh ve svém Synu nás neponechává našim úzkostem a bolestem, ale je nám blízko, pomáhá nám v jejich snášení a touží uzdravit nás v hloubi našeho srdce (srov. Mk 2, 1-12)

Všechny ujišťuji, že na ně myslím v modlitbě, a každému uděluji své zvláštní apoštolské požehnání.

Benedictus PP. XVI

(Celý text dokumentu naleznete na <http://tisk.cirkev.cz/dokumenty/>)

Věra Dudová

Sv. Valentín

(14. února)

Valentin byl římský kněz. Pro svou dobročinnost požíval úcty i mezi pohany. Císař Klaudius II. zrušil kvůli válkám veškerá zasnoubení i manželství, aby měl Řím dostatek vojáků. Valentin však dál tajně oddával a tak ho nechal císař uvrhnout do žaláře. Soudce Asterius řekl: "Uvěřím v tvého Krista, dokážeš-li, že on každého osvěcuje. Mám v domě dívku, slepou již po dvě léta. Otevře-li jí Kristus oči, uvěřím.

"I přivedli nevidomou dívku. Valentin pozdvihnuv ruce k nebi, modlil se takto: "Bože všemohoucí, Otče Pána našeho Ježíše Krista! Tys poslal Syna svého na svět, aby nás ze tmy k pravému světlu přivedl, volám k tobě, abys tuto služebnici svou ráčil osvítiti světlem moudrosti své." A když dokončil modlitbu, slepá dívka ihned prohlédla. S úžasem Asterius padl na kolena a prosil Valentina o výuku ve víře křesťanské a o křest.

Zvěst o zázračném uzdravení nevidomé dívky roznesla se rychle po celém městě. Pohané zuřili; hnali se k domu Asteriovu, vedrali se dovnitř, ztloukli Valentina a vyvlekše ho za město k silnici Flaminiově, sťali ho mečem.

Před svou smrtí stačil ještě Valentin poslat dceři vězeňského dozorce vzkaz, který končil slovy: "Od tvého Valentina." Stalo se to pravděpodobně roku 269. Nad Valentinovým hrobem prý vykvetly růžové květy mandlovníku, které si zamilované dvojice dávaly jako důkaz lásky, která nikdy nezahyne.

Je patronem:

zasnoubených dvojic, šťastného sňatku, lásky, zamilovaných, mladých lidí; cestujících, turistů; proti moru, mdlobám, epilepsii, infekčním chorobám, nákaze; epileptiků; včelařů, výrobců pohledů a blahopřání;

Je tak krásné, když vás někdo chce.

(Jedno překrásné podobenství od E. V. Lucase.)

Matce padl ve válce syn. Dostala o tom příslušný telegram z bojiště. Padl po statečném boji v čele svého pluku. Matka nebyla k utišení. „Kéž bych ho ještě jednou jedinkrát viděla,“ prosila, „jenom na pět minut, ale aspoň ho zahlédnout.“

Anděl její prosbu vyslyšel. „Pět minut ho tedy uvidíš“ řekl anděl, „ale měj na paměti, že tvůj syn už byl dospělý muž. Můžeš si vybrat z jeho třiceti let. Jak bys ho chtěla vidět?“ a matka umlkla a zaváhala.

„Chceš ho vidět,“ zeptal se anděl, „jako vojáka, který hrdinsky umírá při obraně svého postavení? Chceš ho znovu vidět jako kdysi ve škole, když vystoupil na stupínek a přijal tu nejvyšší poctu, jakou jen chlapec může získat?“ Matčiny oči zazářily: „Chceš ho snad vidět,“ pokračoval anděl, „jako maličké dítě u tvého prsu?“

A matka pomalu řekla: „Ne, chci ho těch pět minut vidět tak, jako kdysi, když přiběhl ze zahrady a prosil mě o odpuštění za to, že zlobil. Byl tak maličký a tak nešťastný, a tak vlétl do mého náručí, že mě málem porazil.“

To, co matka chtěla především připomenout, byla chvíle, kdy ji její syn potřeboval. I ona mohla říct: „Je tak krásné, když vás někdo chce.“

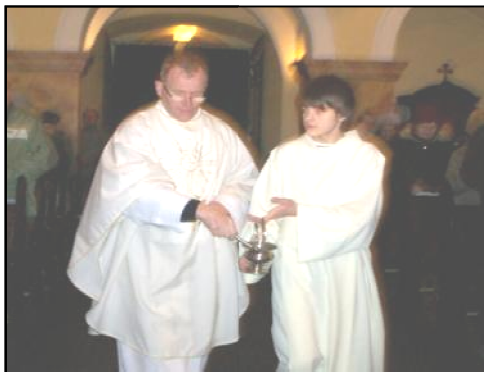
***Šťastný každý z nás, když si také uvědomí,
jak moc o něho Bůh stojí.***

(čerp. z knihy Bůh ukrytý v přiběžích, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství)

UDÁLOSTI, KTERÉ JSME PROŽÍVALI V LEDNU

PÁTEK 6. LEDNA – SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ

O slavnosti Zjevení Páně se již tradičně žehná při mši svaté voda (a sůl), kadidlo, zlato (křížky, medailky atd.) a křída. Voda se žehná na památku Ježíšova křtu v Jordáně. Připomíná se význam vody jako znamení očisty.

Do vody se přisypává požehnaná sůl, která je díky svým konzervačním účinkům považována za nositelku zvláštní životní síly. Požehnanou vodou jsme byli pokropeni, abychom si připomenuli svůj křest. O některých nedělích a slavnostech jsme svěcenou vodou kropeni na začátku mše svaté místo úkonu kajícího.

Touto vodou se uděluje svátost křtu.

Žehnají se jí nejen kostely, domy a lidské příbytky, ale také růžence, obrázky, medailky, křížky, kříže a další předměty náboženské úcty. Nejde jen o požehnaní věci, či místa ale především o to, abychom na daných místech a užíváním

těchto předmětů docházeli k vlastnímu posvěcení.

Věřící by se měli často žehnat svěcenou vodou. Nestačí jen při návštěvě kostela, ale především večer, protože jak říká přísloví: „Noc není přítelem člověka!“ Jsme stvořeni pro světlo, a když se večer svěťujeme v moc spánku a tmy, je dobré učinit znamení kříže svěcenou vodou s prosbou o ochranu před temnotou. Ráno se opět požehnáme touto vodou, protože při křtu jsme byli osvětleni Kristovým světlem. Také při pohřbu se rakev a hrob zesnulého žehná a kropí svěcenou vodou na připomínku křtu, okamžiku, kdy jsme byli zapsáni do knihy života.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V sobotu 7. ledna v 8.15 hodin se stejně jako každým rokem sešli děti v kostýmech tří králů na farním dvoře, aby přijali požehnání pana faráře k letošnímu koledování a s tím spojené tříkrálové sbírce. / viz. titulní strana /

Mikinu mám po tátovi !
Po té se rozešli ve skupinkách do všech částí, ulic i uliček našeho městečka .

V doprovodu dospělé osoby navštívili všechny domácnosti, potěšili je písničkou i dárkem, označili jejich příbytky známým tříkrálovým symbolem K+M+B a tak odměnili štědré dárcce za finanční příspěvek do tříkrálové kasičky.

Počasi se ráno tvářilo všelijak, ale nakonec ten den vyhrálo sluníčko.

Závěrem se koledníci sešli v našem krásném farním sále, aby se občerstvili a sdělili si své zážitky a dojmy z letošního koledování.

V Dolním Benešově byla letos pro Charitu vybrána částka 92 083.- Kč

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V ZÁBŘEHU

Také V Zábřehu vyšli tříkráloví koledníci se svým dospělým průvodcem a v krásných kostýmech do ulic .

Za letos obzvlášť příznivého počasí navštívili, potěšili a odměnili štědré dárcy za finanční dar pro Charitu tři skupinky tří králů. Vykoledovali letos v Zábřehu částku

21 250.- Kč

DOLNÍ BENEŠOV A ZÁBŘEH CELKEM 113 333.- Kč

Tříkrálová sbírka 2012 Charita Hlučín

OBEC	vybraná částka 2012	OBEC	vybraná částka 2012
Antošovice	9 035 Kč	Kravaře	193 916 Kč
Dolní Benešov+Zábřeh	113 333 Kč	Kravaře-Kouty	
Bělá	15 030 Kč	Ludgeřovice	122 705 Kč
Hlučín - Bobrovníky	27 043 Kč	Markvartovice	38 134 Kč
Bohuslavice	78 300 Kč	Píšť	66 769 Kč
Bolatice	116 354 Kč	Rohov	26 210 Kč
Borová		Strahovice	33 169 Kč
Darkovice	50 611 Kč	Sudice	22 091 Kč
Hlučín - Darkovičky	60 625 Kč	Šilheřovice	53 961 Kč
Hať	83 341 Kč	Štěpánkovice	98 587 Kč
Hlučín - město	200 901 Kč	Třebom	4 305 Kč
Chuchelná	41 978 Kč	Vřesina	43 921 Kč
Kozmice	63 392 Kč	Závada	21 179 Kč
Kobeřice	107 972 Kč	Celkem:	1 692 862 Kč

V rámci Tříkrálové sbírky roku 2012, kterou organizovala Charita Hlučín ve 25 obcích regionu Hlučínsko, byla vykoledovaná štedrá částka 1 692 862 Kč.

Z uvedené částky zůstane Charitě Hlučín dle celostátně určeného klíče 65%, což představuje sumu 1 100 360,3 Kč.

NOVOROČNÍ KONCERT V CHRÁMĚ SV. MARTINA

Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského Hlučín, Sdružení rodičů a přátel školy při ZUŠ Hlučín a Hlučínský smíšený sbor pořádali v neděli 15. ledna v našem chrámě v 17. hodin Novoroční koncert.

Zazněla zde díla známých i méně známých autorů v podání absolventů ZUŠ Hlučín. Sborový zpěv střídal koncert pro fagot a varhany, sólový zpěv, varhanní preludium a komorní orchestr „Vejvanovský“.

Na závěr jsme mohli vyslechnout pastorální mši Jana Jakuba Ryby v podání Hlučínského pěveckého sboru, Komorního orchestru „Vejvanovský“, pěveckého sboru P. Cyriana Lelka Bolní Benešov, a sopranistky Světlany Ličkové, pod vedením Barbory Bortlové. Dobrovolné vstupné bylo věnováno na potřeby našeho kostela

SETKÁNÍ KAMARÁDŮ TELEVIZE NOE - KaNoe

Kdo je KaNoe? Je to dobrovolník, který je přímou spojkou mezi Tv Noe a jejími diváky a dobrodinci v dané farnosti.

Jeho úkolem je hlavně předávat poštu, kterou odesílá Tv Noe svým příznivcům, a tím ušetřit nemalé náklady na poštovním.

Funguje i opačným směrem.

Jemu je možné předat hotovost, kterou chcete přispět na chod a rozvoj této křesťanské televize a tím ušetřit na poplatku za složenku. (chcete-li, je možné i v zalepené obálce) Částka je pak předávána jako hromadný dar.

Jemu můžete sdělit připomínky i rady, co se vám líbí, nebo nelíbí a také co vám schází a co by jste uvítali ve vysílání. Kanoe jim přednese i vaši kritiku, aby se mouchy vychytaly, ale rád jim sdělí

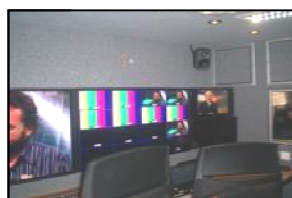
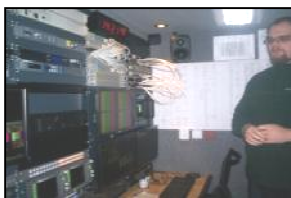
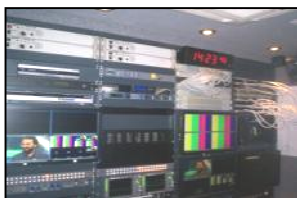
i vaši pochvalu a poděkování za dobře vykonanou práci, a že je pro vás přínosem, že můžete sledovat přímé přenosy nedělních mší sv. z kostela sv. Václava a mnoho dalších krásných....., ale to ne, to přece dáváte najevo svými dary. **To je KaNoe**

Tak tihle lidé - KaNoe – byli pozváni v neděli 22. ledna, dá se říct, již k pravidelnému setkání.

Vše začalo mší sv. v kostele sv. Václava, která byla vysílána v přímém přenosu.

(Kostel sv. Václava je nejstarší stavba v Ostravě)

Po té jsme se v sále Tv. Noe společně připojili k polední modlitbě a požehnání sv. Otce v přímém přenosu z Vatikánu. Překvapením toho dne byla pro nás prohlídka nového přenosového vozu, jehož exteriér už znáte. Tak takhle vypadá uvnitř. Je to studio. Na tohle všechno jste přispěli!! Nebo ještě ne?

POVÍDKA NA NEDĚLI

Všechno, co má

Malý Lukáš, který kulhal, a Tomáš se dostali do ústavu pro opuštěné děti ve stejný den a jen několik málo měsíců po svém narození. Vychovatelky se k nim chovaly velmi hezky; méně hezky se k nim chovaly děti ze školy, kterou navštěvovali.

Byly zlé zvláště na bázlivého Lukáše, ale Tomáš je uměl ukáznit, protože to bylo urostlé a inteligentní dítě. Byl nejstatečnější z celé školy a nejhbitější na celém školním dvoře. Právě Tomáš Lukášovi pomáhal a zůstával vždycky blízko něho. Utěšoval ho, když měl strach, při procházkách na něj čekal, hrál si s ním, a protože necítil žádný smutek nad jeho postižením, vyprávěl mu veselé příběhy. Vždycky ho tak rozesmál.

Do ústavu často přicházely manželské páry, které se seznamovaly s dětmi a brali si je často mimo ústav s tím, že by je mohly případně adoptovat.

O Lukáše se nikdo nezajímal a Tomáš si pokaždé vymyslel nějakou výmluvu nebo začal zlobit, aby nikam nešel. V případě doktora Turka a jeho manželky to udělal dvakrát.

Jednou v neděli si doktor Turek nechal Tomáše zavolat a zadíval se mu do očí: „Jsi opravdu čiperný kluk! Líbilo by se ti žít společně s námi? Nějakou dobu bys byl v naší péči, ale pak bychom tě chtěli adoptovat. Vzít si tě za vlastního. Co na to říkáš?“

Tomáš ztratil řeč. Mít maminku a tatínka jako všichni ostatní!

„Ach, ach a-a-ano, ano!“ zamumlal. Ale najednou se všechna radost z jeho očí vytratila. Kdyby Tomáš odešel, kdo by se postaral o malého Lukáše, který kulhá?

„Já...moc vám děkuji,“ řekl. „Ale nemůžu odejít!“ A dříve než si mohl doktor všimnout jeho slz, odběhl.

Zakrátko ho doktor společně s vychovatelkou vyhledal znovu. Tomáš právě pomáhal Lukášovi obouvat speciální botu. Doktor se na Tomáše zkoumavě podíval. „To kvůli němu nechceš odejít k nám synku?“

„No, já...**já jsem všechno, co má,**“ odpověděl chlapec.

URČITĚ EXISTUJE NĚKDO, PRO KOHO JSI „ VŠECHNO, CO MÁ.“

Vybrala a připravila Marie ohřálová

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

V lednovém Nedělníčku jsme poprvé malinko nakoukli do Svaté Země,

a to do Betléma – do Mléčné jeskyně. Od tohoto čísla budeme na návštěvě

v Izraeli pravidelně, vždy na jiném zajímavém místě.

V neděli 8. ledna jsme slavili svátek Křtu Páně, tedy události, kdy se Ježíš nechal pokřtít v Jordánu Janem Křtitelem. Začneme tedy tam.“

ŘEKA JORDÁN

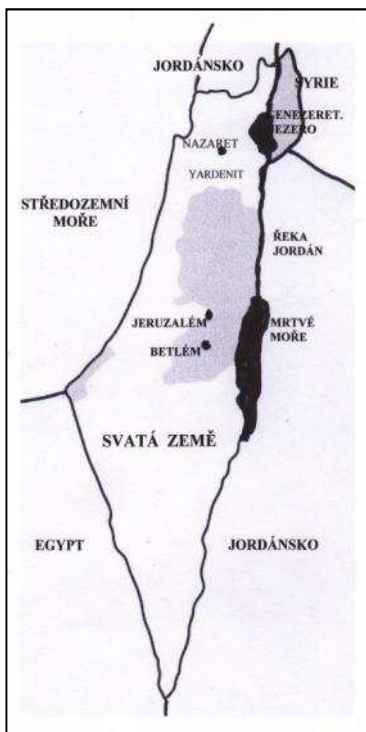
Jak si vůbec takovou řeku představit? Ze způsobu, kterým lidé někdy o Jordánu hovoří, by bylo možné si představit, že je to velká řeka, něco jako Nil, nebo u nás Vltava či Labe - ale není tomu tak.

Jordán je ve skutečnosti docela malý. Jen zřídka je širší než 13 metrů. Pramení na úpatí hory Chermón v Golanských výšinách a směřuje na jih do Galilejského jezera.

/ Jezero je také nazýváno Genezaretské, nebo Tiberiadské a jeho nadmořská výška je – 212 m, tedy 212 m pod hladinou moře./

Dále Jordán pokračuje na jih, tvoří státní hranici s Jordánskem v délce asi 130 km, a končí v Mrtvém moři, v nadmořské výšce – 417 m, tedy 417 m pod úrovní hladiny světového oceánu.

Mrtvé moře je tak nejnižše položené místo na světě a také Jordán si nese statut nejnižše tekoucí řeky.

V pouštní a polopouštní krajině Izraele má tato nevelká řeka veliký význam pro veškerý život. Jeho povodí a okolí Galilejského jezera jsou nejurodnější částí země. Jsou zde vybudovány husté zavlažovací systémy, které odčerpávají vodu z řeky, a to na obou stranách břehu. Vody proto ubývá a tak se hladina Mrtvého moře, jehož jediným přítokem je Jordán, neustále snižuje. Voda se vypařuje, málo jí přibývá, je stále slanější.

JARDENIT

MÍSTO OBNOVENÍ KŘESTNÍHO SLIBU

Desetitisíce návštěvníků Svaté Země míří každý rok do Jardenitu, aby zde obnovili svůj křest. Je to asi půl kilometru od místa, kde z Galilejského jezera řeka Jordán vytéká dále na jih.

Toto místo není místem křtu Ježíše Krista. Je to místo, vybudované právě pro poutníky.

Místo křtu Ježíše Krista je na druhém břehu Jordánu, nedaleko města Jericha. Dnes je to Hraniční zóna mezi Izraelem a Jordánskem. Vstup je tam povolen jen jednou v roce. Proto byl vybudován tento komplex pro turisty. Křestní sliby se tedy obnovují zde, a ne na místě skutečného křtu Ježíše Krista.

Zatím co naši poutníci

obnovují křestní slib na tomto místě způsobem, na jaký jsme zvyklí, jiné církve obnovují křestní slib ponořením celého těla.

Návštěvníci si také rádi nabírají vodu z Jordánu do skleniček aby si ji přivezli domů jako suvenýr. Je v naší farnosti i několik dětí, které jsou pokřtěné právě touto vodou, dovezenou z Jordánu.

připravila Marie Ohřálová

Humor v kostele

Vyslyš nás

Byl jubilejní Metodějův rok. Můj milý pomocník v Bílsku, Mirek, tehdy patnáctiletý, četl přímluvy. Vložil jsem tam prosbu: - Aby nám Pán, na přímluvu sv. Metoděje, daroval nové kněze.-

Mirek hezky hlasitě řekl: „ Aby Pán, na přímluvu sv. Metoděje, daroval našemu národu nové KONĚ.“

Kostelní řady se rozvlnily vlnou pobaveného údivu. Kdybych se byl seabemíř pousmál, tak nastal výbuch řehotu, ale já skousl rty do bolesti, zbledl jsem, potlačil smích a tvářil se neutrálně. Kostel tedy odpověděl: „Prosíme tě, vyslyš nás.“

Po mši svaté sténám v sakristii: „ Mirku! Ty sám jsi kůň. Já mám kvůli tobě rozkousaný jazyk i rty.“

Jenomže venku mě pak zastavil jeden strýc: „Napřed jsem myslel, že je to blbost a přeřeknutí, no ale on náš národ má taky málo koní. Jen si tak říkám, jestli by k nim líp nepasoval sv. Martin či Václav než tenhle Metoděj.“

Malý chlapec otevře velkou rodinou Bibli. Fascinovaně obrací staré stránky. Najednou z Bible něco vypadne. Zvedne tu věc a pozorně se na ní zadívá. Je to starý list z nějakého stromu, který se lisoval mezi stránkami.

"Mami, podívej, co jsem našel," zavolá chlapec."Copak tam máš, miláčku?" ptá se máma.Chlapec užaslým hlasem povídá: "Myslím, že to jsou Adamovy spodky!"

Můžeš si malovat můžeš se smát

i-creative.cz

Děti píší Bohu:

Pamatuješ, jak nám odpadla škola, Protože bylo hrozně moc sněhu? Nešlo by to udělat znovu?

Olda

Věra Dudová

AŽ NEDĚLNÍČEK vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Tříkrálové skupinky v terénu

Foto M.

Ohřálová Vydavatel

- **Římskokatolická farnost Dolní Benešov**
Nám. Cypriána Lelka 74
747 22 Dolní Benešov
- **Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“:**
- P.Mgr. Pavel Kuchař, farář
Věra Dudová
Marie Ohřálová
- email: nas.nedelnicek@seznam.cz
- internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
- vychází první neděli v měsíci
- **Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury**
- pod evidenčním číslem MK ČR E 19917.